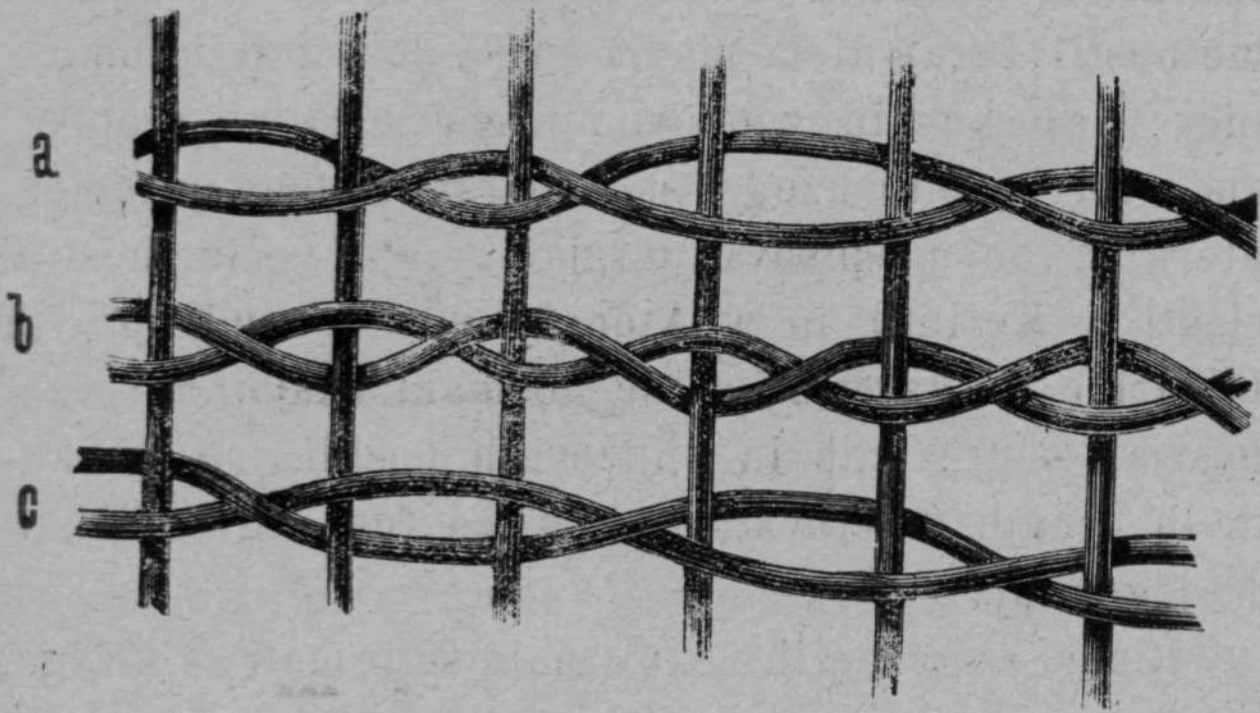
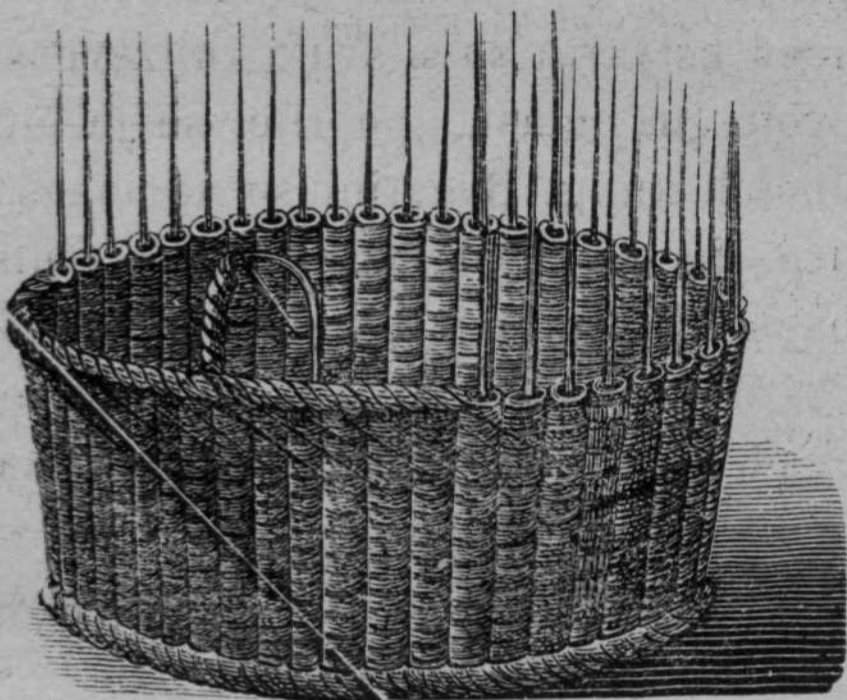

krat jerbas dovolj visok, naredimo tudi na zgornjem robu močen krog, za ktere ga se pa porabijo kvišku

Pod. 7.

stoječe vrbe (pod. 8). Od teh vrb pokladamo po eno čez tri stoječe, vsled česar polagoma vse zginjujejo, konečno pa dobro potaknemo vse konce. Roči se

Pod. 8.

naredé, če vtaknemo v rob močno zakrivljeno vrbo, katero z drobnejšimi vrbami ovijemo.

Za prvi poskus je priporočati delo z drobnejšimi vrbami, ako se je to delo enkrat posrečilo, potem tudi ni težko večje in močnejše jerbase izdelovati.

Baron A. pl. Babo,

vodja e. kr. enologiškega in pomologiškega zavoda v Klosterneuburgu.

Jesensko oranje.

Spisal V. Rohrmann, adjunkt dež. kmetijski šoli na Grmu.

Tako krasne jeseni in tako dolge, kakor smo jo imeli letos, posebno Dolenjci, uže veliko let ni bilo. In če je bila ta komu ugodna, bila je gotovo kmetovalcu, katero si je lahko pošteno obdelal svoje njive in na veliko korist pripravil uže v jeseni za spomladansko setev.

Skrbni in napredni kmetovalci so to tudi naredili in svoje polje, v kolikor ga niso prej obsejali z ozimino, preorali, da ga pusté sedaj v surovih brazdah čez zimo ležati. In kako pametno ravnaajo taki kmetovalci! No, vsaj jih pa tudi gotovo lastna izkušnja več kakor živo prepričuje in uči, kako velekoristno, kake neprecenljive važnosti je jesensko oranje za boljšo in večjo rodovitnost zemlje.

Le žalibog pa, da je število takih naprednih kmetovalcev malo in da opazimo še zmiraj večino

takih, ki po stari navadi in šegi puščajo strnišča nezorana prezimiti? Koliko se je uže pisalo o takem kvarljivem početju in koliko priporočalo jesensko oranje?

Pa če to, kakor tudi dober izgled naprednih kmetovalcev sam nič ne pomaga, kako naj bi človek še pomagal tako malobrižnim ljudem? Da ni bilo za jesensko oranje ugodnega časa, se letos gotovo nikdo izgovarjati ne more, vsaj ga ni bilo le zadosti, marveč celó odveč.

Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V podkovski šoli c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani vršile so se dne 27. in 28. decembra 1886. skušnje, in sicer 27. decembra za kovače, kateri niso obiskali šole, 28. pa za učence podkovske šole. Kovačev bilo je 20, in sicer 17 iz Kranjskega, 3 iz slovenskega Štajerja. Od 20 kovačev prestalo je skušnjo le 12, osem kovačev mora deloma skušnjo ponavljati, deloma morajo priti v šolo, ako hočejo še dalje biti konjski kovači. Vsi redni učenci šole prestali so skušnjo z dobrim vspehom, 6 jih je bilo iz Kranjskega, eden Goričan, eden Štajerec. Štipendistov bilo je 7, in sicer 6 Kranjcev, 1 Goričan. Skušnjo iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa je naredil s prav dobrim vspehom Šoln Janez iz Šoštajna na Štajarskem, — z dobrim vspehom Bukovnik Janez iz Tupalič, okraj Kranj, Ipavec Jože iz Most, okraj Kamnik. Šter Jože iz Skaručine, okraj Kamnik, Smuc Anton iz Medvod, okraj Ljubljana, Skobe Fran iz Dobrč, okraj Rudolfovo, — s zadostnim vspehom pa Jenko Ant. iz Most, okraj Kamnik in Komel Franc iz Solkana na Goriškem.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 2. *) Kje na Kranjskem, morda na Dolenjskem, dobiti je plemensko goved čistega švickega (Schwitzer-Raçe) plemena? (R. D. v G.)

Vprašanje 3. **) Kdo na Kranjskem ali sploh Slovenskem redi prešiče čistega Yorkširskega ali Bergširskega (angleškega) plemena?

(R. D. v G.)

Ruski lan.

Kmetovalci, kateri želijo dobiti izvorno rusko (rigajsko) laneno seme, naj se oglasio za-nj pisмено ali ustmeno zadnji čas do Svečnice v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

*) in **). Prosimo častite bralce, aho jim je o tem kaj znano, da nam poročajo.